

vi staae, saalænge vi fornøstigtviis kunne gjøre det. Lader os see os omkring i Europa og see, hvad der foregaaer nu, og spørge, hvorfor vi staae paa et saa usikkert Underlag. Lader os huffe paa, at der er andre vanskelige Spørgsmaal at løse med Hensyn til Danmarks Riges Tilværelse end den Dveigang, der skal føre os til et større eller mindre, et meer eller mindre fuldstændigt Fællesskab med de andre Landsdele. Lader os huffe paa, at, gennemføres det ikke med Forsigtighed, saa er vor Stilling daarligere, end den var før. Det ærede Medlem har vist tilbage til 1848 og til de Bestræbelser, der dengang bleve gjort. Jeg har været imellem dem, der have forfattet de dengang bestaaende Bestemmelser, men af hvilken Grund? Fordi man søgte at indføre en farlig Dualitet her i Staten. Det ærede Medlem vil rimeligviis sige, at han synes, at den er der endnu, og han vil finde en heel Deel Beviser derfor i, at det danske Sprog ikke nyder sin Ret i Slesvig o. s. v.; men i Virkeligheden er det ikke noget Bevis. Grændsen imellem Slesvig og Holsteen er i dette Øieblik ved Eideren; vi see, at der sidde to forskjellige Stænderforsamlinger ligeoverfor to forskjellige Regjeringer (Aagaard: De søge om at blive een). Lad dem søge! de have ikke faaet det, og Garantien for, at de ikke skulle faae det, ligger i den Udvikling, som vi skulle faae, og vi faae denne Garantie saameget sikkrere derved, at vi mødes med dem jo før jo hellere. Nu siger vel det ærede Medlem, at, naar vi ikke faae Forsatningen bragt istand ved Delegerede fra de forskjellige Landsdele i Fællesskab med Kongen, vil den ikke blive staaende; jeg vil dertil svare: Ja, det er muligt, at hans Spaadom er god, men det er paa ingen Maade vist. Det kan gjerne være muligt, at den spaaer ligesaagodt, som siger, at, dersom vi forsøge en Fællesforsatning efter det Repræsentationskal fra vor Side, som vi paa staae at have Ret til, at da faae vi den aldrig bragt til en Virkelighed, som kan være tilfredsstillende. Det kan gjerne være muligt, at ethvert Menneffe i Landet fra den allerhyldigste Grændse til den nordligste Spids vil sige: jeg underkaster mig for Kongens Bud end $\frac{2}{5}$ over $\frac{2}{5}$. Man skal

huffe paa, at Kongens Bud i et Land, der i en lang Række af Aar har sat Statens Styrke deri, at det har betragtet Kongen alene som Herre i Landet, endnu betyder meget, og vi skulle glæde os ved, at det endnu betyder meget. Vi skulle lægge Mærke til, at vi, som her sidde, netop ere udgaaede fra et menigt Folk, som anerkender sin Konges Ordts Værd og stoler derpaa. Det er derfor, at vi ikke skulle lade os betage vor Balgret, ikke lade Nogen trodse sig ind mellem os og Kongen, som ikke har den Tro paa Kongen, der ligger hos det menige Folk. Jeg raader ikke til at gaae nogen saadan Bei; men jeg vil for Alt i Verden ogsaa raade de Herrer Rigsdagsmænd til ikke iforveien ved nogen Fleertalsbeslutning at stemple den som ulovlig. Stempl den ikke som ulovlig! den er ikke ulovlig. Dersom Kongen paa tvang og Forsatningen, uden at vi vare komne til ad grundlovmæssig Bei at indrømme ham denne Ret, var den ulovlig; men, have vi først givet ham Mandat i saa Henseende, da har Kongen et Forsvar i vor Beslutning. Et æret Medlem siger Nei, og det vil vist den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 2den Valgfreds (Aagaard) ogsaa gjøre. De sige: denne Bei bliver dog ulovlig. Vi sige derimod, at, naar vi have lagt i Kongens Hænder at udtale det kongelige Bud, saa bliver hans kongelige Bud derved lovligt; og, dersom det er den eneste Bei, vi kunne gaae frem ad, — da maae vi have Tillid og Dristighed til at gaae den.

Aagaard: Jeg skal vel vogte mig for at indlade mig i en parlamentarisk Debat med den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning); dertil erklærer jeg mig selv altfor lille. Men jeg troer, at han har gjort mig endeel Uret i, hvad han har sagt. Jeg har meget bestemt sagt, at jeg troer, at det er muligt, at en Fællesforsatning kan komme istand, naar den erholder Folkets Samtykke, og at jeg troer, at der kan komme en Fællesforsatning istand, som kan blive til Fædrelandets Vel, dersom det er muligt at faae et saadant virkeligt Samtykke fra Folket, men ogsaa kun paa den Maade. Jeg skal dernæst gjøre opmærksom paa, at, dersom det Forslag vedtages, som nærværende Mindre-